

A

PP

lwn.

BAZLEH SAEID SALEH & SATU LAGI

B

MAHKAMAH RAYUAN, PUTRAJAYA
AZAHAR MOHAMED HMR
MOHTARUDIN BAKI HMR
HAMID SULTAN ABU BACKER HMR
[RAYUAN JENAYAH NO: B-05-128-05-2013 (IRN)]

C

17 JUN 2014

D

UNDANG-UNDANG JENAYAH: Akta Dadah Berbahaya 1952 - Seksyen 39B(1)(a) - Pengedaran - Identiti ekshibit dadah - Percanggahan dalam timbangan berat kasar - Sama ada mewujudkan kelompondan dalam kes pendakwaan - Sama ada kegagalan menjelaskan percanggahan dalam identiti dadah menimbulkan keraguan - Sama ada barang kes diusik - Sama ada rantaian keterangan terputus

E

KETERANGAN: Ekshibit - Identiti ekshibit - Dadah berbahaya - Percanggahan dalam timbangan berat kasar - Sama ada mewujudkan kelompondan dalam kes pendakwaan - Sama ada kegagalan menjelaskan percanggahan dalam identiti dadah menimbulkan keraguan - Sama ada barang kes diusik - Sama ada rantaian keterangan terputus

F

KETERANGAN: Inferens bertentangan - Kegagalan mengemukakan keterangan semasa perbicaraan - Sama ada penjelasan diberikan - Sama ada mewajarkan pemakaian anggapan bertentangan

G

Responden-responden, yang kelihatan dalam keadaan mencurigakan semasa SP6 bersama beberapa anggota lain sedang bertugas membuat pemerhatian di Balai Ketibaan Antarabangsa KLIA, ditahan dan beg-beg yang dibawa mereka diperiksa secara rapi. Hasil pemeriksaan tersebut mendedahkan bahawa kedua-dua beg tersebut mengandungi bahan kristal, disyaki dadah, yang dibungkus dalam plastik lutsinar. Bungkusan-bungkusan tersebut kemudian

H

dihantar untuk analisis kepada ahli kimia ('SP5'), yang mengesahkan bahawa bahan tersebut adalah dadah berbahaya jenis methamphetamine. Responden-responden oleh itu telah dituduh secara berasingan bagi kesalahan di bawah s. 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 kerana memperredarkan dadah

I

berbahaya masing-masing seberat 1,528g dan 2,708g methamphetamine. Di akhir kes pendakwaan, hakim bicara, walaupun berpuas hati bahawa responden-responden mempunyai kawalan dan jagaan ke atas beg yang mereka bawa, mendapati

wujud kelompongan dan kecacatan dalam kes pendakwaan yang gagal dirungkai menyebabkan pihak pendakwaan telah gagal membuktikan kes *prima facie*. Justeru, kedua-dua responden diperintahkan supaya dilepaskan dan dibebaskan tanpa pembelaan mereka dipanggil. Dengan itu, rayuan ini oleh pihak pendakwaan yang terkilan dengan keputusan tersebut. Isu utama yang ditimbulkan oleh responden-responden semasa perbicaraan adalah berkaitan dengan identiti ekshibit dadah akibat dari perbezaan timbangan berat kasar yang telah dilakukan oleh SP5 dan SP6.

Diputuskan (menolak rayuan)

Oleh Azahar Mohamed HMR menyampaikan penghakiman mahkamah:

- (1) Dalam hal keadaan di mana terdapat percanggahan material berat kasar dadah yang berkenaan, pihak pendakwaan wajib menawarkan penjelasan bagi percanggahan tersebut. Fakta bahawa percanggahan ini dibiarkan tanpa dijelaskan mewujudkan keraguan munasabah ke atas identiti ekshibit dadah dan ia tidak terbuka kepada pendakwaan untuk menghujahkan sebaliknya; (*Zaifull Muhammad v. PP & Anor*, MP). (perenggan 13)
- (2) Walaupun pihak pendakwaan mengetahui bahawa isu identiti telah ditimbulkan, namun tiada sebarang keterangan yang diberikan oleh saksi-saksi pendakwaan bagi menjelaskan isu penting ini. Oleh itu, wujud keraguan munasabah dalam kes ini bahawa barang-barang kes yang dirampas telah sebenarnya diusik di mana timbul keraguan sama ada barang-barang kes yang dihantar kepada SP5 adalah barang kes yang sama yang telah dirampas dari kawalan responden-responden. Dengan itu, rangkaian keterangan dalam kes pendakwaan telah terputus. Kegagalan memberikan penjelasan bagi persoalan-persoalan yang timbul, menimbulkan satu kelompongan atau jurang yang besar dalam kes pendakwaan. (perenggan 14)
- (3) Hakim bicara membuat penemuan fakta berkaitan dengan perbezaan dalam koyakan-koyakan pada bungkusan-bungkusan plastik yang dikemukakan dalam keterangan berbanding dengan keterangan saksi pendakwaan. Walau bagaimanapun, saksi-saksi pendakwaan gagal menjelaskan mengenai koyakan-koyakan yang kelihatan pada bungkusan-bungkusan plastik tersebut. Penemuan fakta ini menyokong dapatan hakim bicara bahawa timbul keraguan tentang identiti dadah yang menjadi hal perkara pertuduhan. (perenggan 17 & 18)

- A (4) Keterangan dokumentari pihak pendakwaan jelas menyatakan bahawa telefon bimbit kedua-dua responden telah dirampas. Tetapi, pihak pendakwaan tidak dapat mengemukakan kedua-dua barang kes tersebut semasa perbicaraan dan tiada penjelasan munasabah bagi kehilangan telefon bimbit tersebut
- B diberikan. Kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan telefon bimbit tersebut mewajarkan pemakaian anggapan bertentangan. (perenggan 19)

English Translation Of Headnotes

- C The respondents, who seemed suspicious when SP6 together with other members were on duty at the International Arrival Hall KLIA, were arrested and the bags they carried were thoroughly inspected. The inspection revealed that both bags contained
- D crystallised substance, suspected to be drugs, wrapped in transparent plastic. The packages were then sent for analysis to the chemist ('SP5'), who confirmed that the substances were dangerous drugs type methamphetamine. The respondents were therefore separately charged for an offence under s. 39B(1)(a) of the Dangerous Drugs Act 1952 for trafficking in 1,528g and
- E 2,708g of methamphetamine respectively. At the end of the prosecution's case, the trial judge, although was satisfied that the respondents had control and custody of the bags they were carrying, found that there were gaps and irregularities in the prosecution's case which were not unravelled resulting in the
- F prosecution failing to establish a *prima facie* case. Thus, both respondents were ordered to be acquitted and discharged without calling for their defence. Hence, aggrieved by the decision, the prosecution appealed. The primary issue raised by the respondents in the trial was in relation to the identity of the drugs exhibit
- G resulting from the discrepancy in the gross weight as weighed by SP5 and SP6.

Held (dismissing appeal)

Per Azahar Mohamed JCA delivering the judgment of the court:

- (1) In a situation where there were material discrepancies on the gross weight of the drugs, it was incumbent on the prosecution to offer some explanation for the discrepancies.
- I The fact that the discrepancies were left unexplained creates a reasonable doubt as to the identity of the drug exhibit and it was not open for the prosecution to argue otherwise; (*Zaifull Muhammad v. PP & Anor*, FC).

- (2) Although the prosecution knew that the issue of identity was raised, there was no evidence adduced by the prosecution witnesses to explain this material issue. Therefore, there was reasonable doubt in this case that the case materials confiscated had in fact been disturbed so as to raise a reasonable doubt as to whether the case materials sent to SP5 were the same as those confiscated from the respondents' custody. Hence, the chain of evidence in the prosecution's case was broken. The failure to offer explanation for the questions raised caused a big gap in the prosecution's case. A
B
C
- (3) The trial judge made findings of facts in relation to the discrepancy in the tears to the plastic packages tendered in evidence in opposition to the prosecution witness' testimony. However, the prosecution witness had failed to give an explanation on the tears appearing on the plastic packages. This findings of fact supported the findings by the trial judge that there was doubt as to the drug exhibits which was the subject matter of the charge. D
- (4) The prosecution's documentary evidence clearly stated that the respondents' handphones were confiscated. However, the prosecution could not tender both the case material during trial and there was no reasonable explanation provided for the missing hand phones. The failure by the prosecution in tendering the hand phones warranted the application of adverse inference. E
F

Kes-kes yang dirujuk:

Nomezam Apandy Abu Hassan v. PP [2011] 3 CLJ 868 CA (*dirujuk*)

PP v. Wan Razali Kassim [1970] 1 LNS 121 FC (*dirujuk*)

Zaifull Muhammad v. PP & Another Appeal [2013] 2 CLJ 383 (*diikuti*) G

Perundangan yang dirujuk:

Dangerous Drugs Act 1952, s. 39B(1)(a)

Bagi pihak pendakwaan - Mangaiarkarasi Krishnan; TPR

*Bagi pihak responden-responden - N Sivananthan (Tina Ong bersamanya);
T/n Sivananthan* H

*[Rayuan dari Mahkamah Tinggi, Shah Alam; Perbicaraan Jenayah No:
45A-166-2011 & 45A-167-2011]*

Dilaporkan oleh S Barathi I

A PENGHAKIMAN**Azahar Mohamed HMR:**

B [1] Di Mahkamah Tinggi, Bazleh Saeid Saleh (“responden pertama”) telah dituduh dengan suatu kesalahan di bawah s. 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 (“ADB”) kerana memperedarkan dadah berbahaya sejumlah 1,528g methamphetamine. Manakala Talaneh Naser Omar (“responden kedua”) juga telah dituduh dengan suatu kesalahan di bawah s. 39B(1)(a) ADB kerana memperedarkan dadah berbahaya sejumlah 2,708g methamphetamine.

D [2] Kedua-dua responden telah dituduh secara berasingan. Namun, kedua-dua kes tersebut yang masing-masing terhadap kedua-dua responden telah dibicarakan secara bersama di hadapan YA hakim bicara atas alasan kedua-dua kes yang berkenaan melibatkan tarikh, waktu, tempat dan saksi-saksi yang sama.

E [3] Responden pertama dan kedua dikatakan melakukan kesalahan tersebut pada 21 November 2010, kira-kira jam 6 petang di tempat Tuntutan Bagasi E, Balai Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, MTB, Lapangan Terbang Antarabangsa Kuala Lumpur (KLIA), dalam Daerah Sepang, Selangor. Butir-butir pertuduhan adalah seperti berikut:

F Pertuduhan terhadap responden pertama

G Bahawa kamu pada 21.11.2010, jam lebih kurang 6.00 petang di tempat Tuntutan Bagasi E, Ruang Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, MTB, KLIA, Sepang, di dalam daerah Sepang, di dalam Negeri Selangor Darul Ehsan, telah memperedarkan dadah berbahaya sejumlah berat 1528 gram Methamphetamine dan oleh yang demikian, kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.

Pertuduhan terhadap responden kedua

H Bahawa kamu pada 21.11.2010, jam lebih kurang 6.00 petang di tempat Tuntutan Bagasi E, Ruang Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, MTB, KLIA, Sepang, di dalam daerah Sepang, di dalam Negeri Selangor Darul Ehsan, telah memperedarkan dadah berbahaya sejumlah berat 2708 gram Methamphetamine dan oleh yang demikian, kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.

I

- [4] Di akhir kes pendakwaan, YA hakim bicara mendapati pihak pendakwaan telah gagal membuktikan kes *prima facie* dan oleh yang demikian telah memerintahkan kedua-dua responden dilepaskan dan dibebaskan tanpa pembelaan mereka dipanggil. Terkilan dengan keputusan tersebut, Pendakwa Raya telah memfailkan rayuan ke Mahkamah Rayuan. A
B
- [5] Keterangan kes yang disandarkan oleh pihak pendakwaan boleh diringkaskan seperti berikut. Responden pertama dan kedua tiba di KLIA pada 21 November 2010, jam lebih kurang 6 petang. Pada masa tersebut, Sub Inspektor Ghazali bin Md Din ("SP6") bersama-sama dengan beberapa anggota yang lain telah bertugas membuat pemerhatian di Balai Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, Bangunan Terminal Utama, KLIA. Sewaktu menjalankan tugasnya, SP6 telah melihat kedua-dua responden dalam keadaan yang mencurigakan, di kawasan Tuntutan Bagasi Kerosel E. Responden pertama dilihat membawa sebuah beg, eks. P17, manakala responden kedua dilihat membawa sebuah beg yang lain, eks. P13. Sewaktu kedua-dua responden menuju ke laluan keluar di hadapan kaunter pemeriksaan, SP6 telah menahan mereka berdua. C
D
- [6] Kedua-dua responden kemudiannya telah diminta oleh SP6 ke mesin pengimbas. Setelah kedua-dua beg tersebut diimbas, didapati tiada sebarang objek/imej yang mencurigakan dikesan. Selepas itu, SP6 telah membawa kedua-dua responden bersama-sama beg masing-masing ke pejabat narkotik, KLIA untuk pemeriksaan lanjut. E
F
- [7] Di pejabat narkotik, setelah pemeriksaan rapi ke atas beg eksibit P13 dijalankan, SP6 telah menjumpai dua bungkusan berlapis plastik lutsinar di bahagian dalam lantai ruang kiri dan kanan beg tersebut yang dapati mengandungi bahan kristal disyaki dadah. SP6 telah menimbang kedua-dua bungkusan plastik tersebut bersama-sama dengan kandungannya sekali dan beliau mendapati berat kasar kedua-dua bungkusan tersebut adalah 4,150g. G
- [8] Pemeriksaan lanjut oleh SP6 ke atas beg eks. P17 juga menemui dua bungkusan berlapis plastik lutsinar di bahagian dalam lantai ruang kiri dan kanan dalam beg tersebut, yang juga didapati mengandungi bahan kristal disyaki dadah. SP6 juga telah menimbang kedua-dua bungkusan plastik tersebut bersama-sama dengan kandungannya sekali dan beliau mendapati berat kasar kedua-dua bungkusan tersebut adalah 4,050g. H
I

- A [9] Kesemua bungkusan tersebut kemudiannya telah dihantar ke Jabatan Kimia Malaysia untuk dianalisis. Ahli kimia, Zulkifli Eddin (“SP5”) telah menjalankan analisis ke atas kandungan dalam semua bungkusan plastik tersebut. Hasil analisis yang dijalankan oleh SP5 mengesahkan bahawa bahan yang disyaki dadah yang dirampas
- B dari beg yang dibawa oleh responden pertama iaitu eks. P17 adalah dadah berbahaya jenis methamphetamine seberat 1,528g dan bahan yang dirampas dari beg yang dibawa oleh responden kedua iaitu eks. P13 juga adalah dadah jenis methamphetamine seberat 2,708g.
- C [10] Di akhir kes pendakwaan, YA hakim bicara berpuas hati bahawa semasa ditahan, kedua-dua responden mempunyai kawalan dan jagaan ke atas beg yang dibawa oleh mereka masing-masing. Walau bagaimanapun, YA hakim bicara mendapati wujud beberapa
- D kelompongan dan kecacatan dalam kes pendakwaan yang gagal dirungkai yang menyebabkan pihak pendakwaan telah gagal untuk membuktikan wujudnya satu kes *prima facie* terhadap kedua-dua responden di atas pertuduhan-pertuduhan yang dikenakan ke atas mereka. Justeru, kedua-dua responden telah diperintahkan supaya
- E dilepaskan dan dibebaskan di akhir kes pendakwaan tanpa perlu dipanggil untuk membela diri.
- [11] Sepertimana yang dinyatakan di atas, pada masa yang berkenaan beg eks. P17 dilihat dalam kawalan responden pertama. Beg eks. P13 pula dilihat dalam kawalan responden kedua. Pada
- F beg P13, telah dijumpai dua bungkusan plastik yang ditanda sebagai eks. P28(1)(A) dan P28(2)(A). Pada beg P17, telah dijumpai dua bungkusan plastik yang ditanda sebagai eks. P29(1)(A) dan P29(2)(A). Isu utama yang ditimbulkan oleh responden-responden semasa perbicaraan di Mahkamah Tinggi
- G adalah berkaitan identiti dadah yang berkenaan akibat dari perbezaan timbangan berat kasar yang telah dilakukan oleh SP5 dan SP6 ke atas bungkusan-bungkusan plastik di atas. Mengikut keterangan SP6, beliau telah menimbang berat kasar eks. P29(1)(A) dan P29(2)(A) dan jumlah yang diperolehi adalah 4,050g, manakala
- H berat kasar bagi eks. P28(1)(A) dan P28(2)(A) adalah 4,150g. Ini adalah berbeza sama sekali dengan keterangan SP5 bahawa berat kasar bagi kedua-dua bungkusan eks. P28(1)(A) dan P28(2)(A) adalah 3,947.1g, dan bagi eks. P29(1)(A) dan P29(2)(A) adalah 3,635.1g. YA hakim bicara telah mendapati bahawa terdapat
- I kekurangan yang nyata atau ketara pada jumlah berat kasar yang diperolehi melalui keterangan SP5 dan SP6 di atas iaitu kekurangan sebanyak 414.90g bagi eks. P29(1)(A) dan P29(2)(A)

yang di bawah kawalan responden pertama dan kekurangan sebanyak 202.90g bagi eks. P28(1)(A) dan P28(2)(A) yang di bawah kawalan responden kedua. A

[12] Adalah penting untuk ditekankan di sini sekali lagi bahawa sewaktu perbicaraan di hadapan YA hakim bicara, isu mengenai keraguan identiti eksibit dadah yang berkenaan telah ditimbulkan oleh pihak kedua-dua responden. Umpamanya, sewaktu disoal balas, SP6 telah disoal (lihat ms. 146, rekod rayuan jilid 2): B

S : Bagi beg ini, timbangan ahli kimia sebanyak 3947.10 gram bermakna ada perbezaan 202.90 gram, adakah awak tahu kenapa ada kekurangan ini? C

J : Tidak tahu.

S : Bagi Beg - P17 awak timbang 4050 gram. D

J : Ya.

S : Timbangan ahli kimia ialah 3635.10 gram bermakna ada perbezaan 414.90 gram, adakah awak tahu kenapa perbezaan ini wujud? E

J : Tidak tahu.

Selanjutnya di ms. 163 rekod rayuan jilid 2, SP6 disoal balas seperti berikut:

S : Saya katakan bahawa dadah yang dirampas bukan dadah yang dikemukakan di Mahkamah. F

J : Tidak setuju.

[13] Daripada petikan keterangan SP6 di atas, adalah jelas bahawa pihak pendakwaan mengetahui bahawa identiti dadah yang menjadi asas pendakwaan terhadap kedua-dua responden telah dipertikaikan. Ada satu perkara penting yang wajar kami tekankan di sini. Sewaktu pendengaran di hadapan kami, Timbalan Pendakwa Raya dan peguam perayu telah mengesahkan bahawa sewaktu perbicaraan kes ini di hadapan YA hakim bicara, keputusan kes *Zaifull Muhammad v. PP & Another Appeal* [2013] 2 CLJ 383; [2013] 2 MLJ 348 telah pun diumumkan oleh Mahkamah Persekutuan. Kami juga perhatikan YA hakim bicara telah juga merujuk kes *Zaifull* dalam penghakimannya seperti dapat dilihat di ms. 325 rekod rayuan jilid 3. Dalam hubungan ini, YAA Arifin Zakaria KH sewaktu menyampaikan penghakiman kes *Zaifull* telah menyatakan bahawa dalam hal keadaan di mana G
H
I

- A terdapat percanggahan material berat kasar dadah yang berkenaan, maka pihak pendakwaan wajib menawarkan beberapa penjelasan bagi percanggahan tersebut dan fakta bahawa percanggahan ini dibiarkan tanpa dijelaskan mewujudkan keraguan munasabah ke atas identiti eksibit dadah dan ia tidak terbuka kepada pendakwaan
- B untuk menghujahkan sebaliknya. Inilah apa yang dikatakan oleh YAA Ketua Hakim tentang pentingnya bagi pihak pendakwaan untuk memberi penjelasan terhadap percanggahan tersebut:

C The prosecution further argued that based on the evidence before the court, there is no break in the chain of the evidence with regard to the drug exhibit. The prosecution submitted that all the relevant witnesses called by the prosecution had positively identified the drug exhibit based on the contemporaneous markings made by the witnesses. On that premise, the prosecution contended that the discrepancies do not create any doubt in the identity of the drug exhibit.

D With respect, we could not agree with the prosecution on this issue. We are of the view that, in the circumstance of this case, it is incumbent on the prosecution to offer some explanation for the discrepancies. With the discrepancies left unexplained, this created a reasonable doubt as to the identity of the drug exhibit. In the circumstance, the defence should not have been called at the close of the prosecution case.

Selanjutnya YAA Ketua Hakim telah menekankan:

- F it is a contradiction in terms, to say that there is no break in the chain of evidence, when in fact there exists material discrepancy as to the weight of the drug exhibit.

G [14] Berbalik kepada kes di hadapan kami ini, sungguhpun pihak pendakwaan telah mengetahui isu identiti ini telah ditimbulkan dan lagi pula kes *Zaifull* telah memutuskan tentang pentingnya bagi pihak pendakwaan untuk memberi penjelasan bagi percanggahan tersebut, namun malangnya tiada sebarang keterangan yang diberikan oleh saksi-saksi pendakwaan bagi menjelaskan isu penting ini. Dengan yang demikian, kami bersetuju dengan keputusan YA hakim bicara bahawa wujudnya keraguan munasabah dalam kes ini di mana barang-barang kes yang dirampas telah sebenarnya diusik dan oleh itu, rangkaian keterangan dalam kes pendakwaan telah terputus akibat isu ini dan wujudnya keraguan munasabah sama ada barang-barang kes yang dihantar kepada SP5 adalah barang kes yang sama yang telah dirampas dari kawalan kedua-dua responden. Persoalan-persoalan yang ditimbulkan di atas langsung tidak dapat dijelaskan oleh pihak pendakwaan di dalam kes ini dan

seterusnya menimbulkan satu kelompongan atau 'gap' yang besar dalam kes pendakwaan. Kelompongan yang ditimbulkan oleh pihak kedua-dua responden adalah berkenaan identiti barang kes tersebut yang menjurus kepada pokok utama pertuduhan terhadap responden-responden iaitu identiti dadah yang merupakan barang kes dalam pertuduhan. Keterangan afirmatif diperlukan untuk menghilangkan apa-apa keraguan munasabah yang masih ada atau tinggal atas identiti dadah yang dieksibitkan. Pada hemat kami, ketiadaan penjelasan yang munasabah membangkitkan keraguan yang munasabah ke atas identiti dadah dalam kes ini.

[15] Berdasarkan semua keterangan yang ada, penemuan-penemuan yang diputuskan oleh YA hakim bicara bahawa tanpa penjelasan, ianya telah menyebabkan satu keraguan munasabah terhadap identiti eksibit dadah adalah, pada hemat kami, merupakan dapatan fakta YA hakim bicara yang betul setelah beliau melakukan penilaian yang maksimum ke atas saksi-saksi pihak pendakwaan serta semua eksibit yang dikemukakan; dan oleh itu prinsip undang-undang mantap memperuntukkan bahawa Mahkamah Rayuan tidak wajar mengusik penemuan fakta oleh hakim bicara dalam satu-satu kes tersebut (sila lihat *PP v. Wan Razali Kassim* [1970] 1 LNS 121; [1970] 2 MLJ 79 dan *Nomezam Apandy Abu Hassan v. PP* [2011] 3 CLJ 868).

[16] Selain daripada kelompongan atau 'gap' yang besar dalam kes pendakwaan yang telah dihuraikan di atas, terdapat juga kelemahan-kelemahan yang lain.

[17] Pertama, kecacatan lain terhadap eksibit-eksibit, iaitu koyakan-koyakan yang jelas dapat dilihat apabila barang kes tersebut dikemukakan di Mahkamah Tinggi. Keterangan SP6 bahawa beliau cuma mengoyak sedikit penjuru di bahagian atas bungkusan-bungkusan plastik tersebut adalah amat berbeza dengan keadaan fizikal bungkusan-bungkusan plastik yang dikemukakan di Mahkamah semasa perbicaraan (sila lihat ms. 140 rekod rayuan jilid 2). Ianya juga jelas bahawa semasa soal balas, saksi-saksi pendakwaan iaitu SP3, SP6 dan SP5 telah mengatakan bahawa mereka tidak tahu menahu berkenaan koyakan-koyakan yang kelihatan pada bungkusan-bungkusan plastik berkenaan. Dalam hubungan ini, YA hakim bicara telah membuat dapatan fakta berikut:

Persoalan tentang koyakan-koyakan ini tidak dapat dijelaskan oleh pihak pendakwaan hingga ke akhir kesnya. Pada hemat saya ini telah mengundang keraguan sama ada barang-barang kes ini telah

- A diganggu dan jika telah diganggu, di peringkat mana dan oleh siapa dan to what extent gangguan ini telah memperkuatkan kes pendakwaan atau sebaliknya telah melumpuhkannya.
- B [18] Pada hemat kami, tidak wajar bagi kami mengusik penemuan fakta oleh YA hakim bicara di atas kerana ianya dibuat sejajar dengan keterangan yang ada. Penemuan fakta ini sekali lagi menyokong dapatan YA hakim bicara bahawa telah timbulnya keraguan bahawa barang-barang kes dalam kes ini telah diusik dan mengakibatkan timbulnya keraguan tentang identiti dadah yang menjadi hal perkara pertuduhan terhadap kedua-dua responden.
- C [19] Kecacatan kedua adalah tentang kehilangan telefon bimbit milik kedua-dua responden. Keterangan dokumentari pihak pendakwaan iaitu senarai bongkar dan borang serah-terima barang kes jelas menyatakan bahawa telefon bimbit kedua-dua responden telah turut dirampas dalam kes ini. Namun begitu, semasa perbicaraan di Mahkamah Tinggi, pihak pendakwaan tidak dapat mengemukakan kedua-dua barang kes tersebut. Apabila disoal, kedua-dua SP3 dan SP6 telah seakan-akan menyalahi sesama mereka dan di akhir kes pendakwaan, tiada penjelasan munasabah berkenaan kehilangan kedua-dua telefon bimbit tersebut ataupun di manakah lokasi sebenar telefon bimbit berkenaan. Dalam hubungan ini, YA hakim bicara telah memutuskan dalam hal keadaan kes ini bahawa kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan telefon bimbit berkenaan mewajarkan pemakaian anggapan bertentangan dalam kes. Inilah apa yang dikatakan oleh YA hakim bicara tentang kelemahan siasatan kes ini:
- G Perihal telefon bimbit ini adalah relevan memandangkan kedua-dua OKT sewaktu ditahan telah “put” kepada saksi SP3 bahawa beg-beg P-13 dan P-17 telah dibawa oleh mereka untuk diberikan kepada seseorang yang akan menelefon mereka apabila mereka tiba di KLIA. SP6 turut memberi keterangan beliau melihat kedua-dua OKT memegang telefon bimbit dan bercakap-cakap dalam telefon semasa beliau memerhatikan mereka di kawasan Tuntutan Bagasi Karousel E. Dengan demikian telefon-telefon bimbit tersebut adalah relevan lagi penting untuk mengesahkan kebenaran versi yang dicadangkan oleh kedua-dua OKT. Kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan telefon-telefon bimbit tersebut serta componentnya terutama sim card telefon-telefon tersebut dan juga pihak atau individu-individu yang menyimpan telefon-telefon tersebut mewajarkan pemakaian “adverse inference rule” di bawah s. 114(g), Akta Keterangan, 1950 yang memihak kepada pihak pembelaan.
- H
- I

[20] Berdasarkan fakta dan keadaan kes ini, kami berpendapat bahawa alasan-alasan yang diberikan oleh YA hakim bicara di atas adalah dapatan-dapatan yang menurut prinsip undang-undang dan tiada kekhilafan di pihak beliau.

[21] Berdasarkan semua alasan di atas, kami sebulat suara mendapati bahawa rayuan pihak Pendakwa Raya tidak bermerit dan dengan itu, rayuan ini ditolak. Keputusan YA hakim bicara yang telah melepaskan dan membebaskan kedua-dua responden daripada pertuduhan tanpa dipanggil membela diri dikekalkan.

A

B

C

D

E

F

G

H

I